

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

P7_TA(2014)0427

Zwalczanie nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363 – C7-0192/2012 – 2012/0193(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 443/100)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0363),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 325 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0192/2012),
  - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez szwedzki Riksdag, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego z dnia 15 listopada 2012 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 10 października 2012 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 55 i 37 Regulaminu,
  - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Kontroli Budżetowej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zgodnie z art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jak również opinię Komisji Prawnej (A7-0251/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2012)0193

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/.../UE w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. ~~325 ust. 4~~ **83 ust. 2**, [Popr. 1]

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 12.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 391 z 18.12.2012, s. 134.

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ochrona interesów finansowych Unii dotyczy nie tylko zarządzania środkami budżetowymi, lecz rozciąga się na wszystkie środki negatywnie wpływające na jej aktywa lub aktywa państw członkowskich bądź mogące powodować taki negatywny wpływ, w zakresie w jakim środki te mają wspierać lub stabilizować gospodarkę lub finanse publiczne państw członkowskich, w wymiarze mającym znaczenie dla polityki Unii.
- (2) W celu zagwarantowania skutecznej, proporcjonalnej i zniechęcającej ochrony interesów finansowych Unii ochrona przed najpoważniejszymi rodzajami działań związanych z nadużyciami finansowymi w tej dziedzinie udzielana **oraz dla zapewnienia optymalnej ochrony interesów finansowych Unii środki przyjmowane** w ramach prawa administracyjnego i cywilnego ~~powinna być w dalszym ciągu uzupełniana ochroną prawnokarną~~ **powinny być uzupełniane przepisami prawa karnego** w państwach członkowskich, przy czym należy unikać niespójności, zarówno w ramach tych gałęzi prawa, jak i między nimi. [Popr. 2]
- (3) Ochrona interesów finansowych Unii wymaga wspólnego zdefiniowania nadużyć finansowych, obejmującego nadużycia dotyczące zarówno wydatków, ~~jak i~~ **dochodów, aktywów i zobowiązań**, popełniane na szkodę budżetu ~~UE Unii, w tym działania związane z zaciąganiem i udzielaniem pożyczek.~~ [Popr. 3]
- (4) Nadużycia finansowe dotyczące podatku od wartości dodanej (VAT) uszczuplają wpływy podatkowe państw członkowskich i w konsekwencji stosowanie stawki jednolitej do podstawy VAT państw członkowskich. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ⁽⁴⁾ potwierdzono, że istnieje bezpośrednie powiązanie pomiędzy poborem należności z tytułu podatku VAT zgodnie z obowiązującym prawem unijnym, a dostępnością na potrzeby budżetu unijnego odpowiednich zasobów własnych, ponieważ jakiegokolwiek luki w poborze podatku prowadzą do potencjalnego ograniczenia zasobów własnych. Niniejsza dyrektywa obejmuje więc wpływy z tytułu podatku VAT w państwach członkowskich.
- (5) Uwzględnienie istotnego wpływu na interesy finansowe UE wynikającego z bezprawnego zmniejszenia zasobów własnych opartych na VAT oraz stosowania progów określonych w niniejszej dyrektywie należy interpretować zgodnie z zasadą proporcjonalności, ze względu na szczególny charakter tych zasobów oraz metodologię ich obliczania, jak również ze względu na zróżnicowane traktowanie poszczególnych państw członkowskich.
- (6) Na interesy finansowe Unii negatywnie wpływać mogą sytuacje, w których poszczególni oferenci dostarczają organom zamawiającym lub udzielającym dotacji informacje oparte na danych zdobytych w ~~nienależyty~~ **nielegalny** sposób bezpośrednio lub pośrednio od takiego organu, w celu obejścia lub ~~nagięcia~~ **naruszenia** przepisów mających zastosowanie do procedury zamówień publicznych lub udzielania dotacji. Postępowanie to jest bardzo zbliżone do nadużycia finansowego, jednak niekoniecznie musi ~~stanowiąc nadużycie~~ **nosić wszystkie znamiona nadużycia finansowego** finansowe w pełnym tego słowa znaczeniu po stronie oferenta, ponieważ złożona oferta może ~~być całkowicie zgodna ze wszystkimi wymogami~~ **spełniać wszystkie konieczne kryteria**. Zmowa między oferentami narusza unijne reguły konkurencji oraz równoważne przepisy krajowe; reakcją na nią są działania organów ścigania oraz sankcje w całej Unii, dlatego powinna ona pozostać poza zakresem niniejszej dyrektywy. [Popr. 4]
- (7) Unijne przepisy o praniu pieniędzy mają pełne zastosowanie do prania dochodów z przestępstw kryminalnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie. W odniesieniach czynionych do tych przepisów należy zagwarantować, że reżim sankcji wprowadzony niniejszą dyrektywą będzie miał zastosowanie do wszystkich przestępstw kryminalnych przeciwko interesom finansowym Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 12.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 391 z 18.12.2012, s. 134.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r.

⁽⁴⁾ Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie C-539/09 *Komisja v. Niemcy* ([2011] ECR I-11235).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

- (8) Korupcja stanowi szczególnie poważne zagrożenie dla interesów finansowych Unii, a w wielu przypadkach może być powiązana także z postępowaniem noszącym cechy nadużycia finansowego. Konieczna jest zatem szczególna kryminalizacja w tym obszarze. Należy zagwarantować objęcie definicją odpowiednich przestępstw, niezależnie od tego, czy dane postępowanie stanowi naruszenie obowiązków służbowych, czy też nie. W odniesieniu do przestępstwa łapownictwa biernego oraz sprzeniewierzenia zachodzi potrzeba włączenia definicji urzędników publicznych obejmującej wszystkich **stosownych** urzędników, niezależnie od tego, czy zostali mianowani, wybrani, czy też zatrudnieni na podstawie umowy o pracę, którzy sprawują formalny urząd, jak również osoby sprawujące funkcje polegające na świadczeniu usług publicznych na rzecz obywateli, lub świadczeniu ich ogólnie w interesie publicznym, bez sprawowania formalnego urzędu, takich jak wykonawcy zaangażowani w zarządzanie czy też zajmują oficjalne stanowisko w Unii, w państwie członkowskim czy w państwie trzecim. Coraz częściej zarządzaniem funduszami Unii zajmują się osoby prywatne. Aby można było właściwie chronić fundusze Unii przed korupcją i sprzeniewierzeniem, definicja urzędnika publicznego do celów niniejszej dyrektywy powinna objąć także osoby, które wprowadzicie nie zajmują oficjalnego stanowiska, ale otrzymują i w podobny sposób sprawują funkcję publiczną w odniesieniu do funduszy Unii, np. wykonawców uczestniczących w zarządzaniu takimi funduszami UE. [Popr. 5]
- (9) Interesom finansowym Unii szkodzić może określony rodzaj postępowania urzędnika publicznego zmierzającego do wykorzystania funduszy lub innych aktywów na inne niż przewidziane dla nich cele, w zamiarze zaszkodzenia interesom finansowym Unii. Dlatego konieczne jest wprowadzenie precyzyjnej i jednoznacznej definicji przestępstw obejmujących takie postępowanie. [Popr. 6]
- (9a) *W odniesieniu do przestępstw popełnianych przez osoby fizyczne określonych w niniejszej dyrektywie niezbędne jest ustalenie zamiaru w stosunku do wszystkich elementów tych przestępstw. Popełniane przez osoby fizyczne przestępstwa niewymagające umyślności nie są objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy.* [Popr. 7]
- (10) Niektóre przestępstwa przeciwko interesom finansowym Unii są w praktyce często blisko związane z przepisami objętymi zakresem art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz unijnego prawodawstwa opartego na tym artykule. Należy zatem zagwarantować spójność z takim prawodawstwem w treści przepisów.
- (11) W zakresie w jakim interesom finansowym Unii może również szkodzić lub zagrażać postępowanie dające się przypisać osobom prawnym, osoby te powinny odpowiadać za przestępstwa kryminalne zdefiniowane w niniejszej dyrektywie, popełnione w ich imieniu.
- (12) W celu zapewnienia równoważnej ochrony interesów finansowych Unii poprzez środki mogące powstrzymać nadużycia w całej Unii państwa członkowskie powinny ponadto przewidzieć określone minimalne rodzaje i poziomy sankcji za przestępstwa kryminalne zdefiniowane w niniejszej dyrektywie. Wysokość sankcji nie powinna wykraczać poza poziom proporcjonalny do przestępstw, dlatego też należy wprowadzić próg wyrażony kwotowo, poniżej którego kryminalizacja nie jest potrzebna.
- (13) Dyrektywa nie wpływa na odpowiednie i skuteczne stosowanie środków dyscyplinarnych. W indywidualnych przypadkach skazując osobę za jedno z przestępstw zdefiniowanych w niniejszej dyrektywie, można wziąć pod uwagę sankcje, które nie są równoważne z sankcjami karnymi, zgodnie z prawem krajowym; w przypadku innych sankcji należy w pełni przestrzegać zasady ne bis in idem. Niniejsza dyrektywa nie kryminalizuje zachowania, które nie podlega także sankcjom dyscyplinarnym ani innym środkom dotyczącym naruszenia obowiązków służbowych, w przypadku gdy można zastosować takie sankcje lub inne środki wobec danej osoby.
- (14) Sankcje dla osób fizycznych w poważniejszych przypadkach powinny przewidywać dolny i górny wymiar kary pozbawienia wolności. Poważniejsze przypadki należy zdefiniować poprzez odniesienie do wyrażonego kwotowo oszacowania łącznych szkód, spowodowanych przez czyny zabronione na szkodę budżetu Unii lub ewentualnie innego budżetu. Wprowadzenie minimalnego i maksymalnego wymiaru kary pozbawienia wolności jest niezbędne w celu zagwarantowania, że interesy finansowe Unii będą w równoważny sposób chronione w całej Europie. Minimalna kara wynosząca sześć miesięcy gwarantuje możliwość wydania i wykonania europejskiego nakazu aresztowania za przestępstwa wyszczególnione w art. 2 decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania, gwarantując tym samym możliwie największą skuteczność współpracy organów sądowych i organów

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

ścigania. Sankcje będą także służyć jako skuteczny środek odstrasżający dla potencjalnych przestępców, skuteczny w całej Europie. Bardziej surowe wymiary kar powinny zostać wprowadzone dla przypadków, w których przestępstwo zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW⁽¹⁾.

- (15) Biorąc pod uwagę w szczególności mobilność sprawców oraz dochodów uzyskanych z nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii, jak również złożone dochodzenia transgraniczne, jakie się z tym wiążą, wszystkie państwa członkowskie powinny określić swoją jurysdykcję oraz ustanowić przepisy dotyczące terminów przedawnienia niezbędne, by umożliwić im zwalczanie tej działalności.
- (16) W celu zagwarantowania spójności unijnego prawa oraz zabezpieczenia zasady stanowiącej, że nikt nie może być podwójnie karany za ten sam czyn, niezbędne jest wyjaśnienie relacji między karami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie a innymi właściwymi środkami wynikającymi z prawa Unii. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania szczególnych środków, kar i grzywien administracyjnych ustanowionych w prawie Unii.
- (17) Bez uszczerbku dla pozostałych zobowiązań wynikających z prawa Unii zachodzi potrzeba zadbania o współpracę między państwami członkowskimi a Komisją w celu zagwarantowania skutecznych działań przeciwko przestępstwom kryminalnym zdefiniowanym w niniejszej dyrektywie wpływającym na interesy finansowe Unii, włączając wymianę informacji między państwami członkowskimi, **Eurojustem** a Komisją. [Popr. 10]
- (18) Konwencję w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r.⁽²⁾ oraz protokoły do tej konwencji z dnia 27 września 1996 r.⁽³⁾ i 29 listopada 1996 r.⁽⁴⁾ należy uchylić i zastąpić niniejszą dyrektywą.
- (19) Należyte wdrożenie niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy krajowe, wymianą tych danych między państwami członkowskimi, z jednej strony, i między właściwymi organami Unii z drugiej strony. Przetwarzanie danych osobowych na szczeblu krajowym między właściwymi organami krajowymi powinno być regulowane prawem krajowym, zgodnym z Konwencją Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych z dnia 28 stycznia 1981 r. oraz protokołem dodatkowym do niej (ETS nr 181). Wymiana danych osobowych między państwami członkowskimi powinna odpowiadać wymogom decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW⁽⁵⁾. Jeżeli unijne instytucje, organy, agencje i urzędy przetwarzają dane osobowe, powinny one przestrzegać rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾ oraz obowiązujących przepisów dotyczących poufności dochodzeń prowadzonych w ramach wymiaru sprawiedliwości.
- (20) Zamierzony odstrasżający efekt stosowania sankcji prawno-karnych wymaga szczególnej ostrożności ze względu na kwestię praw podstawowych. Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe oraz jest zgodna z zasadami uznawanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza prawem do wolności i bezpieczeństwa, ochrony danych osobowych, swobody wyboru zawodu oraz prawem do podjęcia pracy, swobodą prowadzenia działalności gospodarczej, prawem własności, prawem do skutecznego środka ochrony prawnej oraz do rzetelnego procesu, zasadą domniemania niewinności oraz prawem do obrony, zasadami legalizmu i proporcjonalności przestępstw i kar kryminalnych, jak również zakazem podwójnego sądenia i karania w postępowaniu karnym za to samo przestępstwo kryminalne. Niniejsza dyrektywa służy zapewnieniu pełnego poszanowania tych praw oraz zasad i musi być ona odpowiednio wdrażana.
- (21) Niniejsza dyrektywa będzie stosowana bez uszczerbku dla przepisów dotyczących uchylenia immunitetów zawartych w TFUE, Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, Statucie Trybunału Sprawiedliwości oraz tekstach wprowadzających w życie te akty, lub podobne przepisy zawarte w prawie krajowym.
- (22) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla przepisów i zasad ogólnych krajowego prawa karnego dotyczących stosowania i wykonywania kar przy uwzględnieniu szczególnych okoliczności każdej indywidualnej sprawy.

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.).

⁽²⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 48.

⁽³⁾ Dz.U. C 313 z 23.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 151 z 20.5.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ Decyzja ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

- (23) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez pojedyncze państwa członkowskie, może natomiast, ze względu na rozmiary lub skutki działania, zostać lepiej osiągnięty na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Tytuł I

Przedmiot i definicja

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia niezbędne środki w dziedzinie zapobiegania nadużyciom finansowym i innym rodzajom nielegalnej działalności wpływającej na interesy finansowe Unii, a także walki z tymi zjawiskami poprzez zdefiniowanie przestępstw i sankcji kryminalnych **w celu zapewnienia skutecznej i równoważnej ochrony w państwach członkowskich oraz w instytucjach, organach, urzędach i agencjach Unii, a także zwiększenia wiarygodności instytucji i inicjatyw unijnych.** [Popr. 11]

Artykuł 2

Definicja interesu finansowego Unii

Do celów niniejszej dyrektywy „interesy finansowe Unii” oznaczają wszystkie **aktywa i zobowiązania zarządzane przez Unię oraz jej instytucje, organy i agencje lub w ich imieniu oraz wszystkie jej operacje finansowe, w tym operacje zaciągania i udzielania pożyczek, jak również, w szczególności, wszystkie** dochody i wydatki objęte przez następujące budżety, uzyskane za ich pośrednictwem i **lub** należne na ich rzecz: [Popr. 12]

- a) budżet Unii;
- b) budżety instytucji, organów urzędów i agencji ustanowionych ~~na mocy~~ **w zastosowaniu** Traktatów i budżety **bezpośrednio lub pośrednio** zarządzane i monitorowane przez te podmioty. [Popr. 13]

Tytuł II

Przestępstwa kryminalne w dziedzinie przeciwdziałania nadużyciom wpływającym na interesy finansowe Unii oraz zwalczania tych nadużyć

Artykuł 3

Nadużycia wpływające na interesy finansowe Unii

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby następujące czyny, gdy są popełniane umyślnie, podlegały karze jako przestępstwo kryminalne:

- a) w odniesieniu do wydatków – jakkolwiek czyn lub zaniechanie dotyczące:
  - (i) wykorzystywania lub przedstawiania nieprawdziwych, niepoprawnych lub niepełnych oświadczeń lub dokumentów, skutkującego sprzeniewierzeniem lub bezprawnym zatrzymaniem środków z budżetu Unii lub budżetów zarządzanych przez Unię albo w jej imieniu,
  - (ii) nieujawnienia informacji z naruszeniem określonych zobowiązań, z tym samym skutkiem, lub
  - (iii) niewłaściwego wykorzystania zobowiązań lub wydatków do celów innych niż te, na które zostały przyznane;
- b) w odniesieniu do wydatków – jakkolwiek czyn lub zaniechanie dotyczące:
  - (i) wykorzystywania lub przedstawiania nieprawdziwych, niepoprawnych lub niepełnych oświadczeń lub dokumentów, skutkującego bezprawnym zmniejszeniem zasobów budżetu Unii lub budżetów zarządzanych przez Unię albo w jej imieniu,

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

- (ii) nieujawnienia informacji z naruszeniem określonych zobowiązań, z tym samym skutkiem, lub
- (iii) niewłaściwego wykorzystania korzyści uzyskanej zgodnie z prawem, z tym samym skutkiem.

Artykuł 4

Przestępstwa kryminalne związane z nadużyciami wpływające na interesy finansowe Unii

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby wszelkie przypadki dostarczenia informacji lub braku dostarczenia takich informacji organowi zamawiającemu lub udzielającemu dotacji lub organom uczestniczącym w procedurze zamówienia publicznego lub udzielania dotacji, z którymi wiążą się interesy finansowe Unii, przez kandydatów lub oferentów lub osoby odpowiedzialne za przygotowanie odpowiedzi na ogłoszenia o przetargu lub wnioski o udzielenie dotacji składane przez takich uczestników, jeśli zostały popełnione umyślnie i w celu obejścia lub nagięcia stosowanych kryteriów kwalifikowalności, wykluczenia, wyboru lub udzielenia **lub w celu zakłócenia lub zniszczenia naturalnej konkurencji pomiędzy oferentami**, podlegały karze jako przestępstwo kryminalne. [Popr. 14]

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby pranie pieniędzy zdefiniowane w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ związane z mieniem ~~pocho~~**dochodami pochodzącymi** z przestępstw objętych zakresem niniejszej dyrektywy podlegało karze jako przestępstwo kryminalne. [Popr. 15]

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby ~~następujące czyny~~ **łapownictwo czynne i bierne**, gdy ~~sa~~ **jest** popełniane umyślnie, ~~podlegały~~ **podlegało** karze jako przestępstwo kryminalne:

a) **Do celów niniejszej dyrektywy łapownictwem biernym jest** działanie urzędnika publicznego, który, bezpośrednio lub przez pośrednika, ~~żąda lub uzyskuje~~ **łub obietnicy takich korzyści**, dla siebie lub dla osoby trzeciej, lub przyjmuje z **wyprzedzeniem takie korzyści lub** obietnicę takich korzyści, w zamian za postępowanie w sposób, który szkodzi lub przypuszczalnie zaszkodzi interesom finansowym Unii albo też **za opóźnienie lub** zaniechanie działania zgodnie ze swoimi obowiązkami lub w ramach wypełniania swoich funkcji z tym samym skutkiem (~~łapownictwo bierne~~), **niezależnie od tego, czy uchyla się przy tym od swoich urzędowych obowiązków.**

b) **Do celów niniejszej dyrektywy łapownictwem czynnym jest** działanie każdego kto obiecuje ~~lub udziela~~, **oferuje** bezpośrednio lub przez pośrednika, jakiegokolwiek rodzaju korzyści urzędnikowi publicznemu przeznaczone dla niego lub dla osoby trzeciej **łub udziela takich korzyści**, w zamian za postępowanie w sposób, który szkodzi lub przypuszczalnie zaszkodzi interesom finansowym Unii albo też **za opóźnienie lub** zaniechanie działania zgodnie ze swoimi obowiązkami lub w ramach wypełniania swoich funkcji z tym samym skutkiem (~~łapownictwo czynne~~), **łub za takie czyny w przeszłości.** [Popr. 16]

4. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby ~~umyślny~~ **przywłaszczenie, gdy jest popełniane umyślnie, podlegało karze jako przestępstwo kryminalne.**

Do celów niniejszej dyrektywy przywłaszczeniem jest czyn popełniony przez urzędnika publicznego polegający na zaciągnięciu zobowiązań na środki finansowe lub wydatkowaniu tych środków, albo przywłaszczeniu lub wykorzystaniu mienia w sposób sprzeczny z celem, na który zostało przeznaczone oraz ~~w celu zaszkodzenia interesom finansowym~~ **szkodliwy dla interesów finansowych** Unii, ~~podlegał karze jako przestępstwo kryminalne (przywłaszczenie).~~ [Popr. 17]

5. Do celów niniejszego artykułu „urzędnik publiczny” oznacza:

a) ~~wszystkie osoby pełniące funkcję w służbie publicznej na rzecz Unii lub w państwach członkowskich albo państwach trzecich, poprzez sprawowanie urzędu legislacyjnego, administracyjnego lub sądowego;~~ **urzędnika unijnego lub krajowego, w tym krajowego urzędnika innego państwa członkowskiego i krajowego urzędnika państwa trzeciego.**

Termin „urzędnik unijny” oznacza:

(i) **osobę, która jest urzędnikiem lub innym pracownikiem zatrudnionym na umowę w rozumieniu Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (regulamin pracowniczy),**

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

(ii) osobę oddelegowaną do unijnej instytucji, unijnego organu, urzędu lub unijnej agencji przez państwo członkowskie lub organ publiczny lub prywatny, która wykonuje funkcje równoważne funkcjom wykonywanym przez urzędników unijnych lub innych pracowników.

Członkowie organów utworzonych zgodnie z traktatami oraz pracownicy takich organów, urzędów lub agencji traktowani są jak urzędnicy unijni w zakresie, w jakim nie stosuje się do nich regulamin pracowniczy.

Termin „urzędnik krajowy” należy rozumieć zgodnie z definicją „urzędnika” lub „urzędnika publicznego” zawartą w prawie krajowym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dana osoba sprawuje swoją funkcję.

Jednak w przypadku postępowania, które dotyczy urzędnika państwa członkowskiego lub urzędnika krajowego państwa trzeciego i które wszczęto w innym państwie członkowskim, państwo członkowskie, w którym wszczęto postępowanie, nie jest zobowiązane stosować definicji „urzędnika krajowego”, chyba że jest ona zgodna z jego prawem krajowym;

b) ~~wszystkie inne osoby nie sprawujące takiego urzędu, ale pełniące funkcję w służbie publicznej na rzecz Unii lub w państwach członkowskich albo państwach trzecich i uczestniczące w zarządzaniu~~ inną osobę, która otrzymała i sprawuje funkcję publiczną obejmującą zarządzanie interesami finansowymi Unii lub w podejmowaniu odnośnych ~~podejmowanie~~ decyzji w sprawie tych interesów w państwach członkowskich lub w państwach trzecich. [Popr. 18]

Tytuł III

Przepisy ogólne dotyczące przestępstw w dziedzinie przeciwdziałania nadużyciom wpływającym na interesy finansowe Unii oraz zwalczania tych nadużyć

Artykuł 5

Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby podżeganie do **któregokolwiek** z przestępstw **kryminalnych**, o których mowa w ~~tytule II art. 3 i 4~~, oraz pomocnictwo w ~~nich będzie ich popełnieniu~~ podlegało karze jako przestępstwo kryminalne. [Popr. 19]

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby ~~przestępstwo kryminalne~~ **każde z przestępstw kryminalnych**, o ~~którym~~ **których** mowa w art. 3 ~~lub i~~ w art. 4 ust. 4, podlegało karze jako przestępstwo kryminalne. [Popr. 20]

Artykuł 6

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia możliwości pociągnięcia osób prawnych do odpowiedzialności za przestępstwa **kryminalne**, o których mowa w ~~tytule II art. 3, 4 i 5~~, popełnione na ich korzyść przez osobę działającą indywidualnie albo jako członek organu osoby prawnej i pełniącą funkcję kierowniczą w tej osobie prawnej na podstawie: [Popr. 21]

a) upoważnienia do reprezentowania osoby prawnej;

b) upoważnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub

c) upoważnienia do sprawowania kontroli w ramach tej osoby prawnej.

2. Państwa członkowskie podejmują także niezbędne środki umożliwiające pociągnięcie osoby prawnej do odpowiedzialności, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przez osobę podwładną danej osobie prawnej **któregokolwiek** z przestępstw kryminalnych, o których mowa w ~~tytule II art. 3, 4 i 5~~, na korzyść tej osoby prawnej. [Popr. 22]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

3. Odpowiedzialność osoby prawnej na podstawie ust. 1 i 2 nie wyklucza możliwości prowadzenia postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym będącym sprawcami przestępstw kryminalnych, o których mowa w ~~tytule II art. 3 i 4~~, lub ponoszącymi odpowiedzialność karną na podstawie art. 5. **[Popr. 23]**

4. Do celów niniejszej dyrektywy „osoba prawna” oznacza każdy podmiot posiadający osobowość prawną na mocy prawa właściwego, z wyjątkiem państw i podmiotów prawa publicznego wykonujących władzę publiczną oraz publicznych organizacji międzynarodowych.

Artykuł 7

Kary dla osób fizycznych

1. W odniesieniu do osób fizycznych państwa członkowskie dopilnowują, by przestępstwa kryminalne, o których mowa w ~~tytule II art. 3, 4 i 5~~, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym sankcjom karnym, w tym grzywnom i karze pozbawienia wolności, zgodnie z art. 8. **[Popr. 24]**

2. W przypadku przestępstw ~~mniejszej wagi~~, które spowodowały szkodę o wartości poniżej ~~10 000~~ 5 000 EUR oraz ~~uzyskania~~ **uzyskanie** korzyści o wartości poniżej ~~10 000~~ 5 000 EUR, i które nie zostały dokonane w ~~szczególności~~ obciążających okolicznościach, państwa członkowskie mogą zamiast tego przewidzieć ~~kary inne~~ **nałożenie kar innych** niż sankcje karne. **[Popr. 25]**

3. Ustęp 1 **niniejszego artykułu** obowiązuje bez uszczerbku dla wykonywania przez właściwe organy uprawnień dyscyplinarnych wobec urzędników publicznych, **zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 5**. **[Popr. 26]**

4. Państwa członkowskie dopilnowują, by innego rodzaju sankcje, których nie można uznać za równorzędne z sankcjami karnymi, i które zostały wcześniej nałożone na te same osoby za to same postępowanie, mogły być brane pod uwagę przy skazywaniu osób za przestępstwo kryminalne, o którym mowa w tytule II.

Artykuł 8

Wymiar kary pozbawienia wolności

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby przestępstwa kryminalne, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1 i 4, związane z korzyściami lub szkodami o wartości co najmniej ~~100 000~~ 50 000 EUR podlegały: **[Popr. 43]**

a) ~~karze minimalnej w wymiarze co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności;~~ **[Popr. 27]**

b) karze maksymalnej w wymiarze co najmniej pięciu lat pozbawienia wolności.

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby przestępstwa kryminalne, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3, związane z korzyściami lub szkodami o wartości co najmniej 30 000 EUR podlegały:

a) ~~karze minimalnej w wymiarze co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności;~~ **[Popr. 28]**

b) karze maksymalnej w wymiarze co najmniej pięciu lat pozbawienia wolności.

2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby przestępstwa kryminalne, o których mowa w ~~tytule II art. 3, 4 i 5~~, popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej 2008/841/WSiSW, podlegały karze pozbawienia wolności, której górny wymiar wynosi co najmniej dziesięć lat pozbawienia wolności. **[Popr. 30]**

Artykuł 8a

Okoliczności obciążające

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, tak aby w przypadkach gdy ustalono, że przestępstwo kryminalne, o którym mowa w art. 3, 4 i 5, zostało popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej 2008/841/WSiSW, taki fakt był dla celów skazania traktowany jako okoliczność obciążająca. **[Popr. 31]**

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

Artykuł 9

Minimalne rodzaje sankcji dla osób prawnych

Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki, tak aby osoba prawna ponosząca odpowiedzialność na podstawie art. 6 podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasającym sankcjom, obejmującym grzywny karne i grzywny niemające charakteru karnego i mogącym obejmować inne sankcje, takie jak:

- a) pozbawienie prawa do korzystania ze świadczeń publicznych lub pomocy;
- aa) czasowe lub stałe wykluczenie z udziału w unijnych procedurach przetargowych; [Popr. 32]**
- b) czasowy lub stały zakaz prowadzenia działalności gospodarczej;
- c) umieszczenie pod nadzorem sądowym;
- d) likwidacja sądowa;
- e) czasowe lub stałe zamknięcie zakładów wykorzystywanych do popełnienia przestępstwa.

Artykuł 9a

Zasada *ne bis in idem*

Państwa członkowskie w ramach krajowego prawa karnego stosują zasadę „ne bis in idem”, zgodnie z którą wobec osoby, w stosunku do której zakończono postępowanie w jednym państwie członkowskim, nie można w innym państwie członkowskim prowadzić postępowania odnośnie do tych samych okoliczności, pod warunkiem że, jeżeli została nałożona kara, została ona już wykonana, jest w trakcie wykonywania lub nie może już zostać wykonana zgodnie z przepisami państwa wymierzającego karę. [Popr. 33]

Artykuł 10

Zamrożenie i konfiskata

Państwa członkowskie zapewniają zamrażanie i konfiskatę dochodów pochodzących z przestępstw, o których mowa w tytule II, i narzędzi wykorzystywanych do ich popełnienia, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE⁽¹⁾.

Artykuł 11

Jurysdykcja

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do objęcia swoją jurysdykcją przestępstw kryminalnych, o których mowa w ~~tytule II~~ **art. 3, 4 i 5**, w przypadku gdy:

- a) przestępstwo zostało popełnione w całości lub w części na jego terytorium; ~~lub~~
- b) sprawca jest obywatelem tego państwa **lub rezydentem na jego terytorium; lub**
- c) sprawca podlega regulaminowi pracownikemu lub podlegał temu regulaminowi w momencie popełnienia przestępstwa. [Popr. 34]**

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. b), państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do tego, by ich jurysdykcja nie podlegała warunkowi, zgodnie z którym postępowanie może zostać wszczęte wyłącznie na skutek zgłoszenia przestępstwa przez ofiarę w miejscu jego popełnienia lub zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez państwo, w którym zostało ono popełnione.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, by ich jurysdykcja obejmowała sytuacje, w których przestępstwo zostało popełnione za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych, do których dostęp uzyskano z ich terytorium.

Artykuł 12

Przedawnienie przestępstw na szkodę interesów finansowych Unii

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by termin przedawnienia, w którym możliwe jest wszczęcie dochodzenia w sprawie przestępstw, o których mowa w tytule II i w art. 5, ściganie ich, rozpatrywanie ich w postępowaniu sądowym oraz wydawanie orzeczeń sądowych w ich sprawie, wynosił co najmniej pięć lat od czasu popełnienia przestępstwa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by bieg terminu przedawnienia był przerywany i biegł na nowo po wykonaniu przez właściwy organ krajowy jakiegokolwiek czynności, w tym w szczególności faktycznego wszczęcia postępowania karnego, do momentu, w którym upłyne co najmniej dziesięć lat od czasu popełnienia przestępstwa.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki umożliwiające wyegzekwowanie kary nałożonej w wyniku wydania prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo, o którym mowa w tytule II oraz w art. 5, przez wystarczająco długi okres, nie krótszy niż dziesięć lat od daty prawomocnego skazania.

Artykuł 13

Odzyskiwanie

Dyrektywa obowiązuje bez uszczerbku dla odzyskiwania kwot wypłaconych nienależnie w kontekście popełnienia przestępstw kryminalnych, o których mowa w ~~tytule II~~ art. 3, 4 i 5.

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia szybkiego odzyskiwania takich kwot oraz ich przekazywania do budżetu Unii, bez uszczerbku dla odpowiednich unijnych przepisów sektorowych dotyczących korekt finansowych i odzyskiwania kwot wydanych nienależnie. Państwa członkowskie systematycznie prowadzą również rejestry kwot odzyskanych i informują właściwe instytucje lub organy unijne o takich kwotach lub – jeśli kwoty te nie zostały odzyskane – o powodach ich nieodzyskania. [Popr. 35]

Artykuł 14

Stosunek do innych obowiązujących aktów prawnych Unii

Stosowanie środków, kar i grzywien administracyjnych ustanowionych w prawie Unii, w szczególności tych w rozumieniu art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ lub w ustawie krajowej przyjętej w wykonaniu szczególnego obowiązku wynikającego z prawa Unii pozostaje bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszelkie postępowania karne wszczęte na podstawie przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę nie wpływały na odpowiednie i skuteczne stosowanie środków, kar i grzywien administracyjnych, które nie mogą być uznane za równoważne postępowaniu karnemu, ustanowionych w prawie Unii lub krajowych przepisach wdrażających.

Tytuł IV

Przepisy końcowe

Artykuł 15

Współpraca między państwami członkowskimi a Komisją Europejską (Europejskim Urzędem ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych) [Popr. 36]

1. **Bez uszczerbku dla przepisów o współpracy transgranicznej i wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych** państwa członkowskie, Eurojust i Komisja – **w ramach swoich kompetencji** – współpracują ze sobą w zwalczaniu przestępstw kryminalnych, o których mowa w ~~tytule II~~ art. 3, 4 i 5. W tym celu Komisja, **a w stosownych przypadkach Eurojust**, udziela właściwym organom krajowym wszelkiego wsparcia technicznego i operacyjnego potrzebnego im do ułatwienia koordynacji ich dochodzeń. [Popr. 37]

2. Właściwe organy w państwach członkowskich mogą – **w ramach swoich kompetencji** – wymieniać informacje z Komisją **i z Eurojustem**, by ułatwić ustalenie faktów oraz zagwarantować skuteczne przeciwdziałanie przestępstwom kryminalnym, o których mowa w ~~tytule II~~ art. 3, 4 i 5. Komisja, Eurojust i właściwe organy krajowe **uwzględniają przestępcę** w każdym konkretnym przypadku **art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz mających zastosowanie przepisów unijnych dotyczących ochrony danych osobowych i** wymogi zachowania tajemnicy śledztwa ~~i ochrony danych~~. W tym celu państwa członkowskie podczas przekazywania informacji Komisji **i Eurojustowi** mogą ustanowić szczególne warunki korzystania z informacji przez Komisję, Eurojust lub inne państwo członkowskie, któremu informacje te mogą zostać przekazane. [Popr. 38]

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

2a. Trybunał Obrachunkowy, krajowe instytucje kontrolne (np. podczas kontroli transakcji w ramach zarządzania dzielonego) oraz audytorzy odpowiedzialni za kontrolę budżetów instytucji, organów i agencji, które ustanowiono na podstawie traktatów, lub budżetów, którymi zarządzają i które kontrolują te instytucje, ujawniają OLAF-owi wszelkie przestępstwa kryminalne, o których dowiedzieli się w trakcie wykonywania zadań. [Popr. 39]

2b. Urzędnicy unijni ujawniają OLAF-owi wszelkie przestępstwa kryminalne, o których dowiedzieli się w trakcie wykonywania zadań. [Popr. 40]

Artykuł 16

Uchylenie prawno-karnych konwencji na rzecz ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich

Konwencja o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich z dnia 26 lipca 1995 r., w tym protokoły do tej konwencji z dnia 27 września 1996 r., 29 listopada 1996 r. i 19 czerwca 1997 r. tracą moc ze skutkiem od dnia [data obowiązywania przewidziana w art. 17 ust. 1 akapit drugi].

Artykuł 17

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [...] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [...] r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17a

Sprawozdawczość, statystyki i ocena

1. Komisja do dnia [24 miesiące po terminie wdrożenia niniejszej dyrektywy], a następnie co roku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym ocenia, w jakim zakresie państwa członkowskie podjęły niezbędne środki w celu wykonania przepisów niniejszej dyrektywy, a także ocenia skuteczność niniejszej dyrektywy, jeśli chodzi o osiągnięcie jej celów.

Sprawozdania te odnoszą się do informacji udostępnionych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2.

2. Państwa członkowskie systematycznie gromadzą i zachowują wyczerpujące dane statystyczne uzyskane od właściwych organów, tak aby monitorować skuteczność stworzonych przez siebie systemów ochrony interesów finansowych Unii. Zgromadzone dane statystyczne są przesyłane co roku Komisji i obejmują następujące informacje:

- a) liczba wszczętych postępowań karnych, z wyszczególnieniem liczby postępowań zakończonych oddaleniem pozwu, uniewinnieniem i skutecznym osądzeniem, a także liczby postępowań w toku;
- b) kwoty odzyskane i nieodzyskane w następstwie postępowań karnych;
- c) liczba wniosków o pomoc złożonych przez inne państwa członkowskie, z wyszczególnieniem liczby wniosków, do których się przychyłono, i liczby wniosków odrzuconych.

3. W terminie [60 miesięcy po dacie wdrożenia niniejszej dyrektywy] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie pełną ocenę niniejszej dyrektywy, na podstawie zgromadzonych doświadczeń, a w szczególności sprawozdań i danych statystycznych przedstawionych na mocy ust. 1 i 2. W stosownym przypadku Komisja przedstawi jednocześnie wniosek w sprawie zmiany niniejszej dyrektywy, należycie uwzględniając wynik oceny. [Popr. 41]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
